

Vyjádření autorky:

"Odpovědi přišly prostřednictvím lucidního snu a mnohým budou připadat jako sci-fi.

Ostatně tajemství paralelních světů a časových mezer se týkají nadpřirozena a věda, jako taková, je popírá. Nelze je dokázat. Dodnes zůstávají v oblasti fantazie a mystiky nebo v teoriích, které jsou považovány za pseudovědecké."

Valeria Kolcova "Shambhala" © 2012-2025

Dne 28.10.2024 se mi dostalo sdělení, že tyto převzaté lucidní sny jsou částečně výstižné. Ne zcela odpovídají skutečnosti. Čtenář sám posoudí, které texty jsou uvěřitelné a které méně.

Příběhy překládal google, dle možnosti doladuji do českého jazyka.

Bohumír Tichánek

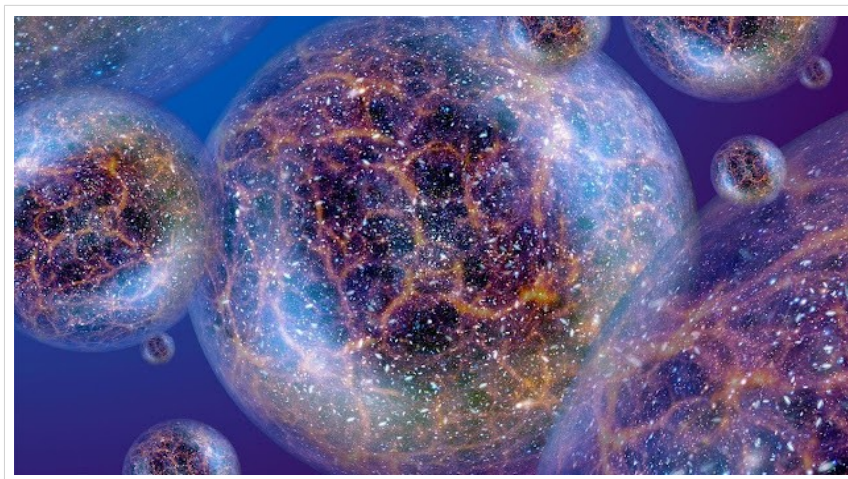
~ ~ ~

Jak funguje vesmír?

Věda se již dávno vzdálila od primitivních středověkých představ o světě. Všichni už dávno víme, že naše Země je kulatá, že se točí kolem Slunce, že Sluneční soustava je součástí spirální galaxie Mléčné dráhy. Že existuje bezpříkladné a nespočetné množství hvězd a galaxií, kromě těch našich.

Věda také ví, že náš vesmír se zrodil během velkého třesku a stále se rozšiřuje. Ale proč k tomuto Velkému třesku došlo, co se stalo před ním, odkud se vzala veškerá hmota anebo ta, kterou vidíme, vědci zatím dobře nevědí a pouze tvoří různé hypotézy.

Nedokážou si ani představit, co je mimo náš Vesmír, co je Nekonečno, z čeho se Vesmír skládá. Odpovědi na tyto otázky jsem obdržela prostřednictvím kontaktu od učitelů z jemného světa a já jsem se to pokusila zapsat.

Z čeho je tedy vesmír složen?

Věda již uhodla, že přibližnou odpovědí na tuto otázku je vakuum. Vakuum je hmotné „nic“. Prázdnota, jak říkají buddhisté. To je prahmota a pra-Duch, který zároveň nemá atomy a dokonce ani elementární částice. Můžeme říci, že vakuum je hmotný duch. Vědci se ho nemohou dotknout rukama. A jsou velmi překvapeni, proč z vakua, z tohoto „nic“, se objevuje „něco“, tedy cosi, čeho se lze dotknout.

Nikdy ze svých nástrojů nepochopí, jak se to děje. Jak vznikají elementární částice z vakuových struktur?

Vakuum je neprojevená hmota. Všechny atomy, elementární částice, látky a dokonce i předměty z nich sestávající, jsou ve vakuu a odnikud se neobjevují.

Jednoduše - nevidíte je, protože jsou jemné. Projevují se v hrubé hmotě, když snižují své kmitání.

Věda zná rychlost zvuku a rychlost světla, ale existuje ještě jiná rychlost, při jejímž dosažení částice zmizí. Zároveň se stává neviditelnou veškeré hrubé hmotě.

K tomu dochází, když částice překročí rychlost světla. Když překročí další úroveň rychlosti, stane se nejen neviditelnou, ale také nepostřehnutelnou. To znamená, že se pro vás změní v nic.

Ve skutečnosti prostě přejde do stavu vakua a přestane být hmotnou částicí, ztratí svou formu a přejde do světa bez forem.

Stává se tím, čím původně byla, totiž myšleným obrazem Absolutna. Ačkoli je zde samotný pojem „myšlenkový obraz“ použitý pouze pro vaše pochopení, ve skutečnosti jde o něco jiného, jde o jakousi vlnu, impuls Jediného Absolutního vědomí, které obsahuje hmotu i ducha a zhruba řečeno, všechny programy tzv. tvorby nebo vytvoření hrubé hmoty.

Vesmír se skládá z těchto „myšlenkových obrazů“ neboli impulsů.

Ze světa bez forem se s prvním impulsem vynoří jakýsi energetický rámeček – nekonečný krystal. Poté v uzlech jeho krystalové mřížky dochází k vysrážení neboli kondenzaci impulsů „tvoření“, jejich zhuštění - tak se získávají tvary. Vše se ale neděje chaoticky, nýbrž podle daného programu. To lze přirovnat k superpočítači, avšak ne statickému a vykonávajícímu pouze příkazy, které mu zadává osoba, jako jsou vaše stroje, ale příkazy živé a neustále se měnící. V konečném důsledku tyto kondenzace odhalují hrubou fyzickou hmotu, kterou mohou vaše přístroje dosvědčit.

Tak vzniká hmota z ničeho. Ale ve vakuovém krystalu je nespočetné množství hranic – velkých i malých, hranic (hran), které tvoří menší krystaly, které jsou součástí jeho struktury.

V uzlech krystalových mřížek různých měřítek dochází k vlastní kondenzaci hmoty. Celý proces této kondenzace probíhá současně. A zároveň se zdá, že krystal se odvíjí ze stavu složeného do nekonečna. Jeho rychlé rozpínání se současným projevem či kondenzací hmoty vypadá jako Velký třesk.

Během Velkého třesku se „impulzy stvoření“ velmi rychle mění ve tvary, projevující se prostory různých vibrací, včetně „materiálu“, jak ho znáte. V něm se z nich vytvářejí elementární částice, atomy a molekuly. Jak?

...V uzlech krystalových mřížek, bez konce zasunutých jedna do druhé, se začnou hromadit „prachové“ hmoty a čím větší je měřítko krystalové mřížky, tím větší „prachová“ hmota se tam tvoří. Ale tento „prach“ vaše nástroje ještě neucítí.

Nakonec je „prachu“ tolik, že okraje samotné krystalové mřížky na něj začnou vyvíjet tlak a jakýkoli tlak generuje energii. Tuto energii nazýváte gravitační energií. A „prachová“ hmota se sroluje do koule. Tyto koule jsou elementární částice. Mají různé hmotnosti v závislosti na velikosti mřížek, ve kterých byly vytvořeny.

To se děje na všech úrovních a měřítcích krystalových mřížek, které do sebe zapadají. Proto elementární částice, atom, planeta a hvězdy - vše má kulový tvar.

V obrovských uzlech krystalové mřížky se tvoří gigantické shluky různých těles. Tak se rodí hvězdné soustavy, galaxie a metagalaxie.

Všechny jsou navíc prostoupeny podobnými strukturami, které jsou součástí mikrosvěta až po elementární částice.

Ale krystal „vakua“ je tak obrovský, že ani metagalaxie se nezdají větší než zrnko prachu v něm.

Velký třesk vašeho Vesmíru jsme popsali velmi primitivním jazykem, protože pro to nemáte žádné koncepty. Co se ve skutečnosti děje.

Ale váš Vesmír není sám. Je jich mnoho. Což si ani nepředstavíte. A Velký třesk je jen třesk, jeden z milionů a milionů. Toto je jen vznik „mýdlové bubliny“ v Prázdnostě nekonečna. A těchto „bublinek“ je v něm nekonečno. A každý z nich je vesmír, buď podobný tomu vašemu anebo nepodobný.

A každá „bublina“ je nafouknutá jako gumový balónek. Galaxie a metagalaxie, umístěné na jeho povrchu, se od sebe vzdalují. Právě to nyní astronomové pozorují. Uvnitř každé bubliny je „vnitřní vakuum“. Když je balónek nafouknutý na určitou hodnotu, vnitřní vakuum umístěné uvnitř se tak zmenší, že jeho struktury překročí další vibrační práh. A zároveň zachytí, ve víru svého spirálového pohybu, vytvořenou hmotu.

A pak se všechny formy vašeho vytvořeného světa a všech ostatních světů, které nevidíte, ač se nacházejí ve vašem vesmíru, začnou „hroutit“. To lze pozorovat jako mizení hmotných forem ze světa, který vidíte. Blíží se Noc Brahmy, jak se říká v Indii.

Koloběh života hmoty v projevených i neprojevených stavech se v Indii nazývá Manvantara.

Podle univerzálního (vesmírného) času je to jeden den a noc. Podle pozemského jste teď prožili asi 13 miliard let od velkého třesku. A vaše bublina vesmíru se stále rozšiřuje.

Je třeba říci, že doba expanze, doba existence projevené hmoty, se rovná době existence neprojevené hmoty.

Každý vesmír žije mnoho svých vlastních „dnů“. Pro informaci pozemšťanů, váš Vesmír je docela mladý, prožívá pouze 33. Manvantaru.

Je to mnohem víc, než si myslí vědci, kteří jeho stáří odhadují od posledního velkého třesku. Lidé počítají stáří svého Vesmíru od rána 33. dne jeho existence.

Existuje velké množství vesmírů, jako je ten náš. Mnohé prožily miliardu Manvantarů.

Připomínají gigantickou mýdlovou pěnu. Některé z nich zmizí a dočasně upadnou do stavu prvotního vakua. Jiné se objeví, setkávající se příštího rána s novou Manvantarou.

Ale to ještě není konec. Obří „mýdlová pěna“ vesmírů je jen jednou z nadbublin podobné pěny, ale ve větším měřítku, a tak dále....

Ale čím víc zvětšujeme měřítko, tím subtilnější se vám ty obří struktury budou jevit. Budou stále neprojevenější. Jako by se utápěly v prapůvodním vakuu. Stejně jako nejmenší částice, které jsou již známé a které i dosud neznámé, vaší vědě, se snadno ponoří do prvotního vakua a promění se v nic.

To je význam velkého nekonečna, které spojuje nejmenší s největším, vyrovnává je a proměňuje jedno v druhé.

Pověděli jsme, jak se fyzický svět vyvíjí z vakua, avšak v průběhu svého vývoje se - v projeveném fyzickém světě - začíná projevovat vědomí a rozum.

Biologický život je pouze jednou z mnoha forem, ve kterých se rozum (inteligence) může projevovat a ve kterých se začíná představovat jako osobnost (jedinec).

Když se hmota poprvé začne vynořovat z vakua, nemůže mít vědomí. Musí být nevědomá a neosobní, jako samotné vakuum. Pokud je v této fázi objeví vědomí a i uvědomění osobnosti, pak vzniká nízkofrekvenční temná esence, temný duch.

Podobné věci vznikají v mladých vesmírech, jako je ten váš. To proto, že stále mají spirálovitou strukturu a nepřeměnily se do jiných, dokonalejších forem. V mladých spirálních vesmírech, během kolapsu v Noci Brahmy, všechny struktury nestihnou „recyklování“ a při příštím „Velkém třesku“ jsou obzvláště těžké prvky vyhozeny nezpracované. Což je „tmavá“ hmota nebo „antisvět“. Takzvaný zdroj zla. Pokud použijeme pozemské pojmy.

Ale „zlo“ je jen dětská nemoc vesmíru. S každou Manvantarou stále více a více zastarává. A nakonec zmizí.

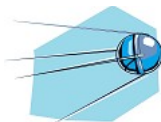
Obecně platí, že „zlo“ a jeho projevy jsou viditelné pouze vědomím, vystaveným v hustých světech. Pro Absolutní vědomí je to iluze, stejná jako všechny ostatní projevy tisíců světů, vnímaná bytostmi jako pocity jejich životů a smrtí.

Když se vědomí bytosti začne přibližovat k Absolutnímu vědomí, začne vidět, že všechny projevy světů jsou iluzorní. Že je to jen další stav Prázdnoty Velkého Abolutna, které kráčí nekonečnou cestou zdokonalování prostřednictvím vytváření a ničení těchto Iluzí.

Zapsala Valeria Kolcova

1.09.2012

https://shambavedi.blogspot.com/2019/04/blog-post_8.html

ver. 24.2.2025a připravil [Bohumír Tichánek](#)